

Lletres_i_olors.zip

Benvinguts a la conferència “23/04, lletres i olors”. Com sabeu, forma part del cicle “Entendre les tradicions”. No sé si alguns de vosaltres heu escoltat el podcast: Per què el 25 de desembre ens instal·lem torrons_i_nadales?, si no ho heu fet, us ho recomano. Bona tarda als que us aneu incorporant.

Tot el que sé del 23 d'abril m'ho va explicar ma mare i a ella la seva, i a la mare de la mare, la seva mare. I així fins a dinou o vint vegades. No és pas cap secret familiar, simplement els meus avantpassats van donar-hi importància, mentre que a altres cases van prioritzar altra informació. Ja sabem que l'espai d'emmagatzematge de dades és infinit, però la capacitat d'anàlisi humana és finita. Per entendre les tradicions ens hem de situar molt enrere, quan no hi havia ordinadors a totes les cases. Què, sembla impossible, eh? Siri, volum 15 pel senyor A15. Vostè dirà.

—Sense ordinadors, com es comunicaven? Com treballaven? Com s'entretenien?

Bé, bé, m'agrada que tingueu tantes inquietuds. El cas és que en aquesta època remota, a les cases hi havia més d'un dispositiu. M'explicaré. Tenien un aparell específic per escoltar música, el tocadiscos. Un altre per visualitzar contingut audiovisual, la televisió. Per tirar fotos, la càmera. Per parlar amb gent que no es trobava físicament al mateix lloc, el telèfon. Al principi era fix! Imagineu que per parlar amb algú que viu lluny —lluny no vull dir a Mart, eh? Abans lluny volia dir Zurich o París— heu d'estar estàtics a un punt de la casa. Encara diré més: l'artefacte era compartit amb tota la família. Què vol dir això? Doncs que si un convivent volia parlar amb algú altre, havia d'esperar que tu acabessis. I el que us semblarà més increïble de tot: les trucades es pagaven! Permeteu-me anar una mica més enllà: abans que s'inventés el telèfon, s'enviaven cartes. Que què és una carta? Vindria ser un correu electrònic però en paper. És una mica difícil d'imaginar, en soc conscient. Heu vist mai un paper imprès? Que què vol dir imprimir? Uf, n'hauria d'haver portat un per ensenyar-vos-el. Va ser cap al... Siri, quan va tenir lloc l'última impressió? 2567? Gràcies. Per apaivagar l'esperat cataclisme del 2600. Van ser mesures dràstiques, precedides de revoltes i manifestacions, però mira, potser gràcies a això hem arribat fins el 3521. Què us estava dient? Ah, sí, quan no hi havia ordinadors hi havia els carters, gent que s'encarregava de transportar els correus electrònics cap aquí i cap allà. No cal dir que no existia la missatgeria instantània perquè es tardava un temps en

anar d'un lloc a l'altre. Sí, home, és clar que sempre han existit els cotxes, això sí. Ja seria massa haver d'anar d'un lloc a l'altre a peu!

Déu ni do si en sou de curiosos! M'apareixen cent-dues notificacions de dubte a la safata d'entrada, però permeteu-me encetar el tema que ens ocupa. Tradicionalment, i ara encara estic anant més enrere, les parelles estaven formades per un home i una dona. Sí, no té massa sentit però anava així. El 23 d'abril, ells regalaven a les seves estimades una rosa ben vermella, i elles els regalaven un llibre. Una mica descompensat, no direm que no. Exactament, tal i com diu la senyora R14 el llibre no era pas digital. S'imprimia, sí, sí, correcte. Si no n'heu vist mai cap, us recomano que feu un cop d'ull a la web relíquies.cat, on podreu trobar simulacions de llibres en paper. Caram, que ràpid!, el senyor S40 ja l'ha visualitzat. Diu que l'hi fa pensar en una acordió. D'aquest moviment se'n deia passar pàgina. Seria l'equivalent a fer girar la rodeta del ratolí o d'anar dient "Alexa, ves baixant". Això també us pot costar d'imaginar, però hi havia botigues on només venien llibres. Evidentment, senyora B01, l'espai físic és finit i, per tant, podia ser que et desplaçessis fins a la botiga i no hi hagués el llibre que buscaves. Ui, quin rebombori! Heu de posar-vos en context, no vivien en la immediatesa d'avui en dia, estaven acostumats a no tenir-ho tot a l'abast. I potser anaven a buscar un llibre d'en Cabré i s'havia acabat, però en sortien igual de contents amb un d'en García Tur. Que si m'he inventat els noms? No, van ser els autors més venuts el Sant Jordi del 2021. En definitiva, és per això que demà molts de vosaltres us descarregareu [llibres_i_olors.zip](#) i viureu un tria la teva aventura perfumats de rosa. La conferència tan sols ocupa un parell de KB. Recordeu que amb `intro+F5` ho interioritzareu, mentre que amb `ctrl+alt+sup` ho envieu a la paperera. Gràcies i fins aviat!

La ponent diu: "Siri, mode avió durant sis hores", s'escarxofa a la butaca i agafa un llibre.

Pseudònim: Temps era temps